

STEDFAST

OPLEV KUNST PÅ SØBY HAVN
SKABT AF KURSISTER FRA KUNSTHØJSKOLEN PÅ ÆRØ

1.JUNI-1.SEPTEMBER 2021

SUSAN HINNUM KUNSTHØJSKOLEN PÅ ÆRØ

**SOMMER
PROJEKT
SØBY
/2021**

STEDFAST / Sommerprojektsøby2021
© Kunsthøjskolen på Ærø

Foto: Agathe Ostenfeld & Benjamin Ben Amotz

Redaktion: Susan Hinnum
Layout: Saltminen

Tryk: LaserTryk

ISBN: 978-87-970962-2-2

Følgende takkes for støtte:
Ærø Kommune, Søby Havn, Kunsthøjskolen på Ærø

Kunsthøjskolen på Ærø
Vester Møllebakke 2-4
5985 Søby Ærø
www.kunstaeroe.dk
Mail: info@kunstaeroe.dk

STEDFAST

SUSAN HINNUM KUNSTHØJSKOLEN PÅ ÆRØ

FORORD

Søby er en lille provinsby på kanten af havet med en Dagli' Brugsen, kirke, møbelbutik, et par caféer og loppemarkeder. Søby er også en havneby med lystbådehavn, skibsværft og færgedrift til Fyn og Als.

Om sommeren går man aftentur på havnen eller sidder på Café Arthur og ser solen gå ned bag færgelejet. Havnelivet spiller en stor rolle for byen, og det er også her på havneområdet, at man hver sommer kan opleve samtidskunst, der går i dialog med lokalmiljøet.

Den første sommerudstilling blev sat op i 2009 og har siden været en tilbagevendende begivenhed. Sidste år måtte udstillingen dog aflyses og blev i stedet erstattet af et gratis katalog, fordi kunstnerne – lige som alle os andre – var i lockdown i foråret 2020.

I år er udstillingen tilbage, og denne sommer med værker skabt af årskursisterne fra Kunsthøjskolen på Ærø i tæt samarbejde med billedkunstnerne Nikolaj Kilsmark og Peter Neuchs. Værkteksterne er forfattet i et samarbejde mellem den enkelte kursist og Susan Hinum.

Kunsthøjskolen på Ærø er arrangør og hovedsponsor, men en udstilling som denne kan kun realiseres, fordi der lokalt er opbakning. Derfor en stor tak til Ærø Kommune, der igen i år har ydet økonomisk støtte til udstillingen. Også tak til ledelsen på Søby Havn, der igennem alle årene har kunnet se idéen i at lade en gruppe unge, talentfulde kunstnerspirer skabe kunst på Søby havn. Tak for det – og tak for hjælpen under opsætningen af dette års udstilling.

Udstillingen er offentlig og gratis, og de 20 værker finder man rundt om i havneområdet. Udstillingen kan ses i perioden 1. juni til 1. september 2021.

God fornøjelse.

*Susan Hinum
/ Forstander på Kunsthøjskolen på Ærø*

STEDFAST

SOMMERPROJEKTSØBY2021

I større byer er skiftende udstillinger med nyere kunst en naturlig del af det offentlige rum. I provinsen hører det derimod mere til sjældenheden at se byen brugt på den måde. Søby er en af undtagelserne, for siden 2009 har man hver sommer kunnet opleve samtidskunst i det offentlige rum, skabt af unge kunstnerspirer fra Kunsthøjskolen på Ærø.

Denne sommer har udstillingen titlen STEDFAST og præsenterer 20 værker – såkaldte stedsspecifikke værker – der er tænkt og skabt til netop det sted de er sat op. STEDFAST betyder at være knyttet til et bestemt sted og er beslægtet med ord som fritvoksende, selvgroet og flyvefærdig.

STEDFAST handler om tilstedeværelse – om at være et sted og se stedet – og af og til ser vi bedst, når vi er på vej væk. Ligesom de 19 kursister, der står bag udstillingens 20 værker, som efter mere end ni måneder på Ærø var på vej afsted, mens udstillingen blev skabt. Hovedparten af kursisterne vil efter sommeren starte på et dansk, tysk eller norsk kunstakademi. Andre skal i praktik hos en kunstner eller

er ude at rejse, og vil vente et år mere med at påbegynde en uddannelse.

STEDFAST præsenterer en samling helt forskellige værker, der er skabt i dialog med havnemiljøet. Der er sat spotlight på en lille provinsby på kanten af havet og bag hvert værk ligger mange tanker og meget research. Udgangspunktet er et lige hér og et lige nu.

I krisetider opstår nemt en tendens til at ville spænde kunst for et formålstjenligt projekt, når politikernes opmærksomhed er rettet mod national sammenhængskraft og tiltag der kan samle befolkningen. Politikere tænker i samfundsmæssige behovsstrukturer, og i hvad der er brug for hér og nu, hvilket uheldigvis og alt for nemt resulterer i afvisning af kunstens betydning. Af den grund er kulturens institutioner også altid de første, der i krisetider lægges under pres af nyttebaserede strategier med kortsigtede beslutninger til følge. For er der egentlig brug for den dér kunst – og i hvert fald sådan som den udfoldes i samtidskunsten?

Svaret er selvfølgelig et stort JA. Der er brug for kunst – og der er brug for fri kunst, der repræsenterer én facet af mange og i sig selv er formålsløs. Kunstneriske udsagn som er fritvoksende og selvgroet og derfor passer skidt ind i en politisk dagsorden, der tager udgangspunkt i regneark og en noget-for-noget tankegang.

Kunst i det offentlige rum er betegnelsen for kunst i ethvert tænkeligt medie, der er produceret til og placeret i det offentlige rum og derfor i princippet er tilgængelig for alle. Historisk set har det været skulpturer og mindesmærker, der er blevet sat op – værker som har fortalt om forskellige tiders magt og magthaverne og uden tanke for en eventuel udløbsdato.

Det er et kendt fænomen at overgangen mellem ét politisk system til et andet altid omfatter ødelæggelse af offentlige kulturelle symboler. Set i det lys markerede året 2020 et markant skift, hvor det offentlige rum blev politiseret som aldrig før. Som en følgevirkning er et utal af skulpturer og monumenter blevet fjernet fra museer, kirker og offentlige pladser netop på grund af den historie de repræsenterede. I processen er hovedparten også blevet ødelagte.

Det offentlige rum har altid været en sammensat størrelse, fyldt med tegn, der peger i forskellige retninger og derfor genstand for en konstant forhandling. For det kræver sit at navigere mellem tilbud og forbud, mellem hvad der er dit og mit og vores. Eller, som det vel må formuleres i dag: mellem

hvad jeg synes er mit eller dit eller vores fælles anliggende. Eksklusion avler modstand og en af konsekvenserne er den offentlige debats massive fokus på identitetspolitik og magtrelationer. Blandt andet identificeret i at krænkelser i dag er blevet selv det filter virkeligheden filtreres gennem.

Begrebet krænkelsekultur opstod tilbage i slutninger af 0'erne og hænger uløseligt sammen med ytringsfrihed og det politisk korrekte. Krav der de seneste år er blevet yderligere skærpet af bevægelserne Black Lives Matter og Me Too. Vrede er en vidunderlig igangsættende følelse – men er samtidig en svær vinkel at betragte verden fra.

Tidligere var identitetsmarkører som køn, etnicitet og historiebevidsthed blot opmærksomhedspunkter i lighed med tradition og sociologiske og politiske strategier og videnskaber. I dag er identitetspolitik, parret med en krænkelsepåathed det gængse udgangspunkt for at tænke sig selv som individ i verden. En forståelig og velmenende vinkling, fordi identitetspolitik først og fremmest hviler på respekt for den anden og dennes forskellighed fra én selv. Køn, etnicitet og historik afgør, hvordan vi mødes og bliver mødt – og ikke alle har samme muligheder uanset køn.

Ingen vil længere betragtes som hverken et handlingslammet offer eller stigmatiseres som minoritetsgruppe uden handlemuligheder. I stedet insisteres på at problemet ikke er "mig", men de strukturer som gælder for samfundet som helhed. Konsekvensen er en politisering af blandt andet det

offentlige rum. Det mellemrum eller ikke-sted, der tidligere blev betragtet, som et fysisk område med adgang for alle, hvor vi frit kunne færdes uden at tænke over det. Sådan er det ikke længere.

Det er de senere år blevet stadig mere vanskeligt at definere grænsen mellem det offentlige og private rum. En af forklaringerne skal findes i medierne, hvor alt fra huskøb til parterapi kan og bliver offentligt eksponeret. Samtidig er mobilen i brug overalt – i toget, i bussen og på gaden – hvorfor man ofte og ganske ufrivilligt bliver vidne til andres privatliv. Og endelig er der sociale platforme som Facebook og Instagram, hvor alle kan følge med i også helt fremmede menneskers privatsfære. Det private rum er derfor ikke helt så privat som tidligere.

Vores forhold til det offentlige rum har også ændret sig og drastisk det seneste år. Den 1. oktober 2020 blev det ved lov i Danmark påbudt at skulle bære mundbind i den offentlige transport – et påbud der fire uger senere blev udvidet til også at omfatte alle indendørs steder med offentlig adgang. I maj 2021 var restriktionerne stadig gældende.

Det offentlige rum er derfor ikke længere et sted vi frit færdes uden at tænke over det. Tværtimod er det blevet der, hvor vi er allermost bange for hinanden, og med god grund for vi kan ikke længere se, hvor faren kan komme fra. Vi ved kun at den kan ramme og vi kender alle sammen nogen, der er blevet det.

Det er derfor ikke overraskende at mundbind, overvågning og brok er de første henvisninger,

der dukker frem ved en googlesøgning på ”det offentlige rum”. Mere overraskende er det at den fjerde er kunst. Og så alligevel ikke, men tanke på den massive opmærksomhed offentlige skulpturer og mindesmærker har været genstand for det seneste år. I særlig grad den historie de repræsenterer, og spørgsmålet er, om det længere er værkerne vi ser.

STEDFAST er en midlertidig udendørs udstilling sat op i det offentlige rum. Værkerne er spredt ud over havneområdet og inviterer til samtale. Enhver kunstner ved, at man kan fare vildt og have lyst til at rive alt ned og med sig i faldet, fordi man synes, at det er verden og de andres skyld. Og det er det muligvis også, men løsningen ligger lige for: Placer tvivlen dér, hvor den kan arbejde for det du står for. Kunst puffer til vaneforestillinger og kalder på refleksion, og er derfor med til at initiere forandringsprocesser i samfundet.

Men, heller ikke kunstværket er en kønsneutral størrelse og det har derfor betydning fra hvilke positioner og med hvilken kønsopfattelse der ageres. Teksterne der ledsager udstillingens værker, forsøger at pege på de sammenhænge den enkelte kunstner har taget afsæt fra.

Velkommen til STEDFAST.

*Susan Hinnum
/ Forstander på Kunsthøjskolen på Ærø*

ADAM BALDERSØ

EXPULSION

Glemte af badeværelsesdesigneren, Sundhedsministeriet, CPR-kontoret, uddannelsesinstitutionen, idrætslæreren, gårdvagten, familien, vennerne, filminstruktøren, casteren, domstolen, modeindustrien og jobcentret.

Ikke glemt af politiet, militæret, kirken, og mordstatistikken.

Ikke glemt, men gemt væk.

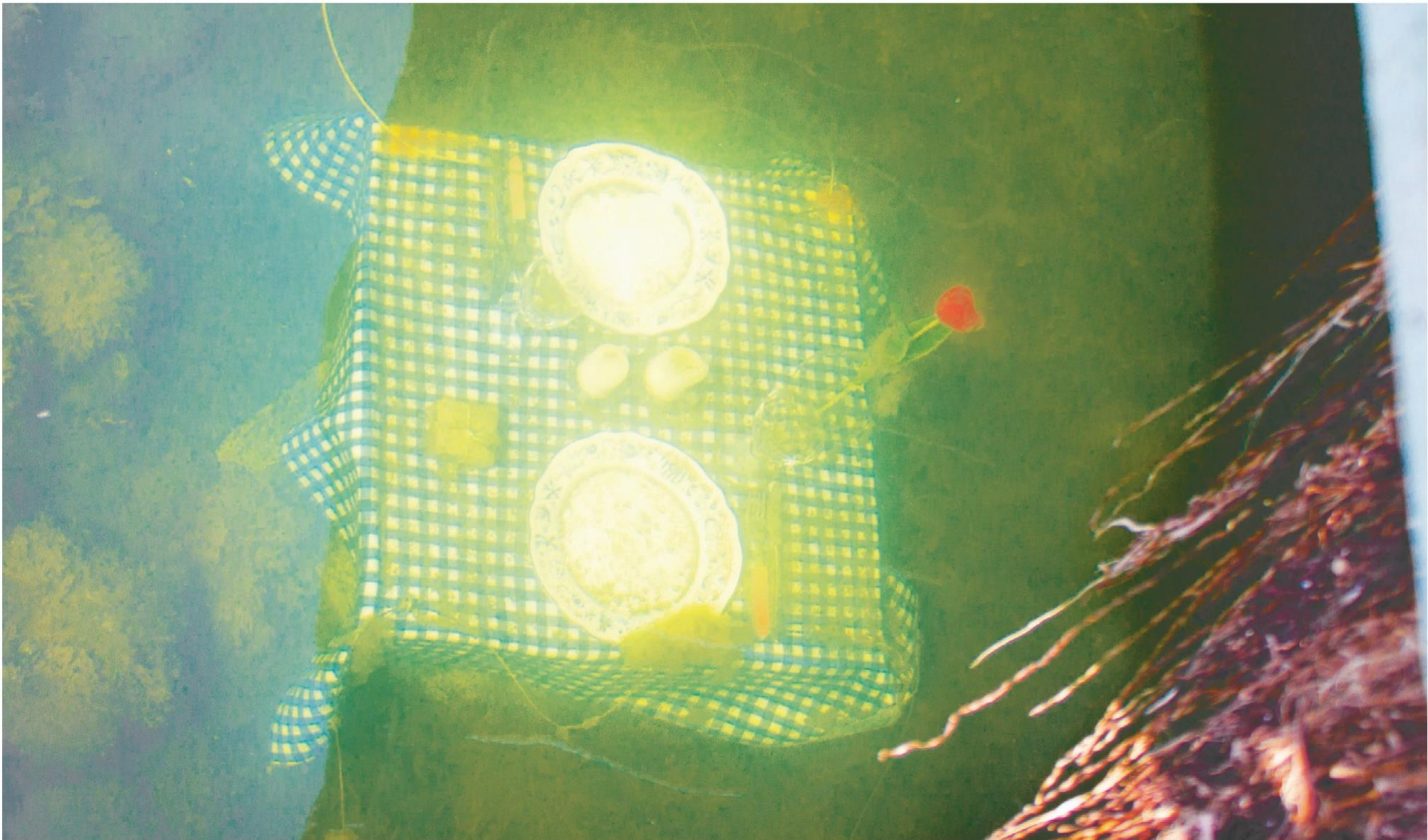

AGATHE OSTENFELD

I GLIMT

I forbifarten kastes et blik ind i en stue, og en fremmeds verden opleves i glimt. En brøkdel af et sekund samlet i et enkeltstående billede, og alligevel genkendt. Der bag glasset leves et liv – anderledes end mit – men stadig spændt ud mellem vaner, håb og drømme.

Nogle billeder sætter sig fast og bliver længe hos en – af og til ganske uforklarligt. Billeder som bliver ved med at dukke op før de lagres der, hvor billeder nu bliver det, inde i ens hoved. Et lige så ukendt sted som en havbund, og kun oplevet i glimt på afstand.

ALVILDA KROGH THOMASEN

CUT (BACK CUDDLE FROM BIG WARM CIRCLE)

Som følge af skibsproduktion og opdyrkelse af landbrugsjord, stod Ærø i mange år nærmest træløs. Grundet lovpligtige tiltag, er der i de seneste 30 år blevet plantet skov otte steder på øen. Ifølge Danmarks Statistik er skovarealet i dag på 2 procent – et lavt tal i sammenligning med andre af landets kommuner.

I en træstub på Søby Havn er dukket et relief frem, støbt i tin. Måske et forhistorisk reptil eller et aftryk af et markfirben. Måske et fossil tilbage fra tidligere tiders uspolerede natur.

Nye skud er vokset ud på den afhuggede stub som en art insisterer på overlevelse trods menneskets indblanding.

ANDREA GIVSKOV

VÆSEN

Tilsyneladende et væsen skyllet op i Søby havn. Et fortidslevn som dem man har fundet afbildet på sydsvenske helleristninger, hvoraf de ældste stammer tilbage fra 1700 f.v.t. Måske er der tale om en tidligere højerestående levende organisme – måske om en fantasiskabning.

Kunne også ligne en *fucus vesiculosus* – et forvokset fragment af blæretang, der almindeligvis vokser på lavt vand ved danske kyster.

Under alle omstændigheder ligger den nu her på kanten af havnen og gør ikke meget væsen af sig. Til gengæld er den lige så virkelig som de væsner vi møder i det offentlige system. Offentlige instanser, der spænder fra museumsvæsen til militærvæsen.

ASTA BØG HANSEN-HOECK

REINKARNATION OG RUNDKØRSEL – CARPE DIEM

'Y2K' (Year 2 Kilo) står for de teknologiske og samfundsmæssige bekymringer, der prægede slutningen af 1990'erne.

I forbindelse med årtusindskiftet frygtede mange, at en designfejl i computeres dato håndtering ville få IT-systemer og andre elektroniske systemer til at bryde sammen. Den daværende computersoftware lagrede kun de to sidste cifre i et årstal, og kunne derfor ikke skelne mellem 1900 og 2000. Man frygtede nedbrud i varme- og elforsyning, hospitalsudstyr, telefonnet og infrastruktur.

I dag står 'Y2K' mere for den æstetiske forgrening, der kendes fra futuristisk og tech-elskende mode fra slut 1990'erne og frem til starten af 00'erne.

ASTA BØG HANSEN-HOECK & BENJAMIN BEN AMOTZ

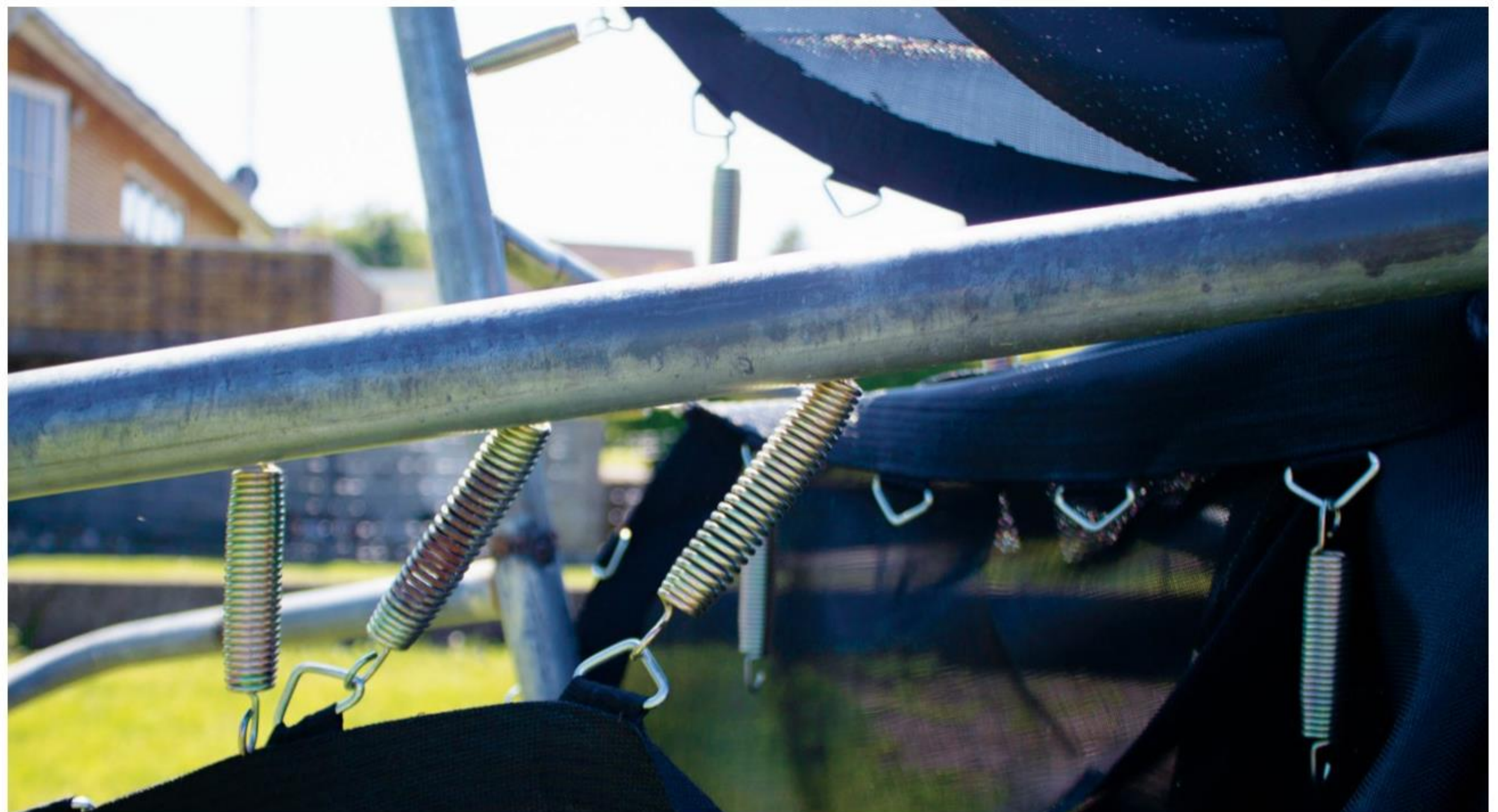
COLLAPSING COLLABORATION

Med en havetrampolin kan børn og barnlige sjæle få mange timers sjov og motion, når vejret byder på skønt solskin i forårs- og sommermånederne.

(Citat fra Bilka-reklame)

Tilbage i 1970'erne konstaterede den franske filosof J.F. Lyotard, at enhver ideologi havde vist sig at være undertrykkende, og at myten om det ideelle samfund derfor må opgives. Den store fortælling var slut og i stedet burde man samle sig om det lokale: De små fortællinger.

Forklaringen er enkel, for når verden ikke længere kan forklares sammenhængende, giver det mening at rette opmærksomheden mod dét, som kan overskues. Dét sted man selv befinder sig. Men, selv det kan være svært – trods samarbejde.

BENJAMIN BEN AMOTZ

BED, SVAR

Mere end 200 spørgeskemaer er uddelt i Søby med en invitation til at besvare følgende to spørgsmål:

Hvad er du glad for i Søby?

Er der noget du savner i Søby?

Besvarelserne er siden blevet afleveret i postkassen på Søby havn. Flere af dem foldet sammen og stukket ind i kassens revner på samme måde som sedler efterlades i Grædemurens sprækker.

I almen forstand er bønnen en handling, hvor man takker for det, der er blevet givet en, eller beder om noget – for en selv eller for andre.

CLAIRE HELLIGSØ-DUBOST

UDKIGSPOST

På ældre sejlskibe var udkigsposten – eller mærset – monteret på en af masterne, og herfra blev der holdt øje med fjendtlige skibe. Det samme blev der i mangt en mindre havneby fra strategisk placerede udkigstårne. I dag hører de til de typiske turistattraktioner, man finder rundt om langs kysten.

Det hører til barndommens land at bygge hemmelige steder, fjernt fra de voksnes årvågne øjne. Bagerst i havens krat, eller som en udkigspost oppe i et træ, hvor man delvist skjult af løvet kunne holde øje med, hvad der skete. Et sted, hvor man kunne være lidt i fred.

EMIL KISBYE LARSEN

ERINDRINGSBILLEDER

I 1991 solgte Fyns Andels Foderstofforretning den tidligere kornsilo på Søby Havn til en privatperson for 100 kr. I 2015 var bygningen i så dårlig en forfatning, at den måtte rives ned, hvilket udgjorde en sundhedsfare, da siloen var fyldt med duelort. Det tog et nedrivningsfirma godt en uge at fjerne bygningen.

Dampskibet ELLEN var den første færgeforbindelse mellem Søby og Faaborg, og besejlede ruten i årene 1903-1927. ELLEN blev efterfølgende solgt og indsat i kystfart ved Langeland, hvor den under tilnavnet Grisedamperen fragtede grise til slagting i Faaborg. I 1933 fik Langeland sit eget svineslagteri og ELLEN blev solgt til skrotning.

FREJA RIEPER-HOLM

NO RAIN – NO FLOWERS

Et solsikkefrø er plantet i krukken, og vil i løbet af sommeren vokse sig til en stærk og smuk blomst. Måske, hvis omstændighederne tillader det.

Stedet er valgt med omhu – nu er det dit. Slå dig ned for en stund og lad omgivelserne trænge ind. Eller knæl og find din ro mens havets lyde trænger ind. Skulle du briste i gråd, så saml dine tårer i koppen, og vand så planten. Du vil ikke være den første – og heller ikke den sidste, der har været her for en stund.

FRIDA MARIE DAMSGAARD

BLÆNDET

Solen blænder, og man kniber øjnene sammen for bedre at kunne se. I hverdagen frasorterer vi indtryk for ikke at overvældes, og vurderer hurtigt hvad der er vigtigt. Kniber øjnene sammen og ser nogle gange kun stien foran os, trappen eller dørtærsklen.

Men de sammenknebne øjne kan også være et koncentreret blik. Som turisten, der kommer langvejsfra for at se en by, virkelig se den. Eller som kunstneren, der tillader sig at undres.

En blændet døråbning frasorteres i farten, den kan ikke bruges til noget længere. Medmindre man kniber øjnene sammen og kigger efter – som en turist i sin egen virkelighed.

ISABELLA BONDE

NEVER FINISHED, JUST ABANDONED

Det ligger til de fleste af os at ordne, stable og lave systemer. Det vi tror, vi senere får brug for – og alt det andet.

Uanset om det handler om genstande eller antagelser, så konstrueres det nye på det, der allerede eksisterer – og med det.

Med det in mente, og diverse restmaterialer som udgangspunkt, opstod en anderledes byggemetode, hvor forestillingen om et fysisk arbejde helt bogstaveligt blev fysisk til stede.

JON ULVER SKYGGGE HEIL

HAVNEKONTOR

Etnografi er en kvalitativ, beskrivende forskningsmetode, som er udviklet inden for antropologien til at beskrive kulturforskelle i et samfund.

Med lån fra etnografien er livet på Søby Havn blevet nærstuderet igennem en måned i foråret 2021. Resultatet kan sommeren igennem bese i det midlertidigt opførte havnekantor, i form af blandt andet fundne objekter, registrering af lyde, og kultegninger.

KAROLINE FRANKA FOLDAGER

BUSINESS AS USUAL

(MYTE OM SØBYS GLEMTE VÅBENSKJOLD)

Det er en ukendt myte vi nu igen skal til at tale om, og lad mig så slå scenen an:

Stoisk havneby / fiskelugt: Søby i 1100-tallet. Det er nat. Månen er en kogende smileymåne med rasende kindeksem og et bestemt træk omkring den stramme mund. Fra himlen daler nu et symbol – et par englevinger.

Af ærefrygt blandt byens borgere tør ingen nærme sig. Til sidst går en modig kvinde i pink forrest og løfter det faldne, højt over hovedet. Byen har fået et nyt tegn.

Jublen og hujen følger.

LAIKA MARIE FRANDSEN ANDERSEN

SSS / SØBY SELFIE STATION

Tag med på en virtuel flyrejse. Med et enkelt klik på dit kamera kan du tage på en 1. classes flyrejse hvorend i verden du har lyst. Kun fantasien sætter grænser.

SSS er specialdesignet til billeder af dig, der sidder trygt ved et flyvindue på vej mod nye eventyr. Det eneste du skal gøre, er at forestille dig en destination og tage en selfie. Billedet kan offentliggøres på Instagram under #Soebyselfiestation. Join the crowd.

Tak fordi du valgte Søby Selfie Station og rigtig god rejse!

LOU LANGE

MY BONNIE LIES OVER THE OCEAN

Mellem to steder og på vej. Ud. Væk. Videre. De første par sanglinjer kører på konstant repeat i mit hoved. Bonnie, hverken en han eller en hun, men den jeg længes mod. Ængsteligt, mens jeg venter som jeg har gjort det før. Midlertidigt fastholdt i sommerlandet – og en panikstemning af efterladte badehåndklæder.

MARIA HOLM THOMSEN

SAT I SCENE

Camera obscura er en optisk konstruktion, hvor et billede af omgivelserne projiceres på en skærm. Opfindelsen banede vejen for fotografiet og blev brugt af guldaldermalerne i 1800-tallet.

Guldaldermaleriet var motiveret af tidens politiske forhold, hvor kravet om demokrati fyldte den politiske debat. Kystens møde med havet er et af de klassiske motiver. Ikke nødvendigvis i en realistisk gengivelse, men snarere som et idealiseret billede uden alt det mangelfulde, som maleren C. W. Eckersberg udtrykte det.

Uden for badesæsonen minder kyststrækningen ved Søby strand om et guldaldermaleri og er et perfekt spot til at sætte sig selv i scene.

MIKKEL GAARDE LYSTBÆK

.ODT

Arkæologi er studiet af tidligere tiders aktivitet, primært gennem studiet af menneskets materielle levn fra tiden før skriftsproget. Arkæologi er derfor den vigtigste metode til at studere ældre, menneskeskabte samfund.

.odt er en filtype til open source tekstbehandling, som understøttes af næsten alle operativsystemer, og derfor giver mulighed for en indholdsformatindstilling.

Lig den, der er foretaget med en piratkopi af Dan Browns bestseller

The Da Vinci Code fra 2003. En af de ti mest succesfulde romaner nogensinde, oversat til 44 sprog og solgt i mere end 80 mio. eksemplarer.

Oprindeligt et værk på 528 sider – nu nedskaleret til 23 A4-ark

NANNA JO GOKSØYR

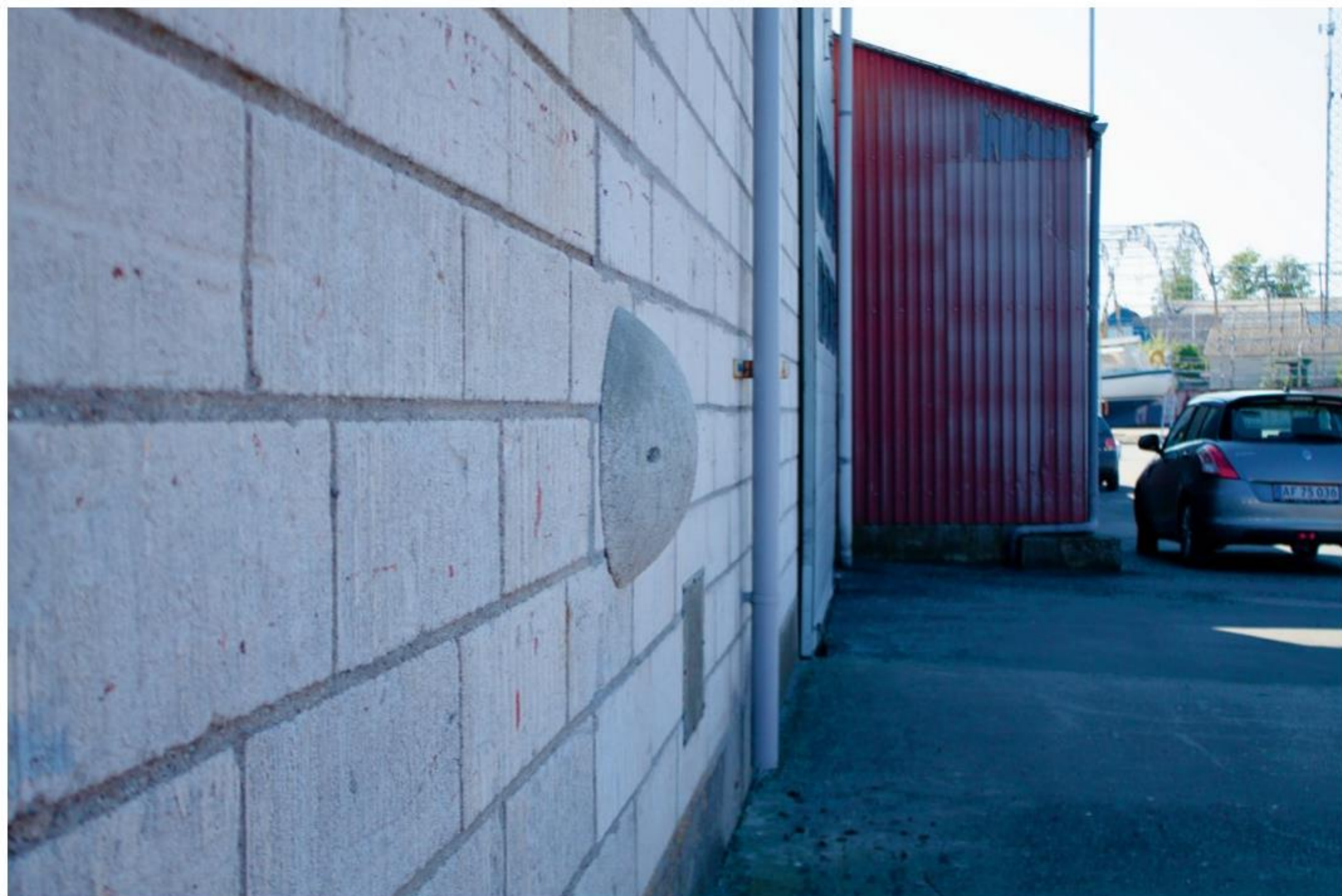
PROBLEM

I bouldering kaldes den specifikke rute man klatrer for et problem.
Den rette fysiske løsning findes af den enkelte ved hjælp af analyse og tankevirksomhed.

SLOPER: Store rundede greb, som ofte bruges i mere avancerede problemer, hvor ruten fra et greb til det næste udfordrer kroppens balance.

BALANCE: En tilstræbt og skrøbelig tilstand, der siges at findes mellem modsatrettede fysiske eller psykiske kræfter.

Et problem bestående af to uhåndgribelige greb, hvis løsning kræver analyse og tanker om et uhåndgribeligt begreb.

THEA MAJEED LYTH

FORSMAG

Det ligger i tiden at ville være forberedt og vide, hvad man går ind til; Spørge, hvad det kan bruges til, og om det vil gøre en forskel for mig. At se denne film, bruge dette produkt, eller tage en given uddannelse. Kunst er i sig selv en formålsløs genstand – men dens effekt kan være virkningsfuld.

En art fugleperspektiv på det, der zoomes ind på.

Selvom et tryk på mobilen kan hente GPS-kortet frem, møder man stadig det forenkede oversigtskort på rastepladsen eller ved indgangen til en forlystelsespark. En forenklet oversigt over området inden for dets større og formodentlig mere kendte kontekst.

Ligesom Søby havn moduleret i beton, som oversigtskort eller fuglebad.

ÆRØ KOMMUNE

**KUNST
HØJSKOLEN
PÅ ÆRØ**
www.kunstaeroe.dk